

Az én családom története

Én Végh Martin vagyok, január 1-jén születtem Cegléden. Egy szép, nagy család szemefényeként. Amikor kivettek anya hasából, megláttam a világot, és jó érzés volt, hogy aki fontos számomra, körülöttem van. A közmondás szerint, akinek az év első napja boldogságban telik, annak egész élete boldog lesz. Sajnos ez nekem nem jött össze.

Anyukám és apukám nagy boldogságban vittek haza a közös otthonukba. Éreztem a nagy boldogságot, a megértést. Ahogy cseperedtem, a tudatom is fejlődött. Rájöttem, hogy mégsem olyan boldogok együtt a szüleim, ahogy gondoltam. Egyre többször hallottam őket veszekedni. Apukám nem tudta elfogadni, hogy anya többet foglalkozik velem, és úgy érezte, jobban szeret engem, mint őt. Pedig ez nem volt igaz, csak piciként nekem több törődésre, foglalkozásra, gondoskodásra volt szükségem. Telt-múlt az idő, és a sok vita ellenére is azt hittem, hogy a szeretet összetartja a családomat.

Ekkor történt meg az, amire senki sem számított: egy reggelre virradóra elvesztettem a nagymamámat, az apukám pedig az édesanyját. Még elköszönni sem tudtunk tőle, olyan gyorsan elment a mennyországba.

Halálával megpecsételődött a sorsunk!

Pár hét múlva már nem lakott velünk az apukám. Ennek következtében elveszítettem papámat, unokatestvéreimet, rokonaimat és szép lassan apukámat is.

Azóta nem keresnek, teljesen elfelejtettek engem! Gyerekfejjel rájöttem, hogy nagymamám volt, aki összetartotta családot. Neki köszönhattük, hogy átvészeltük a gondokat, bajokat. Tapasztalatával segítette anyukámat és apukámat. Engem pedig feltétel nélkül imádott.

Nagyi halála után Tiszaalpárra költöztünk, a másik mamámmal és pótapukámmal, valamint kisöcsémrel élünk együtt már hatodik éve szeretetben és boldogságban. De soha nem tudom elfelejteni a nagymamámat és az apukámat és a régi életemet. Örökre nyomot hagyott bennem.

Számomra a nagymama jelentette a kincset, a családi boldogságot és értéket. Élettapasztalata, feltétlen szeretete, az emberek iránti bizalma, segítőkészsége mindig is példa lesz számomra. Nem volt híres ember, nem kapott kitüntetést, sem Nobel-díjat, csak tőlem a legjobb nagymama címét.